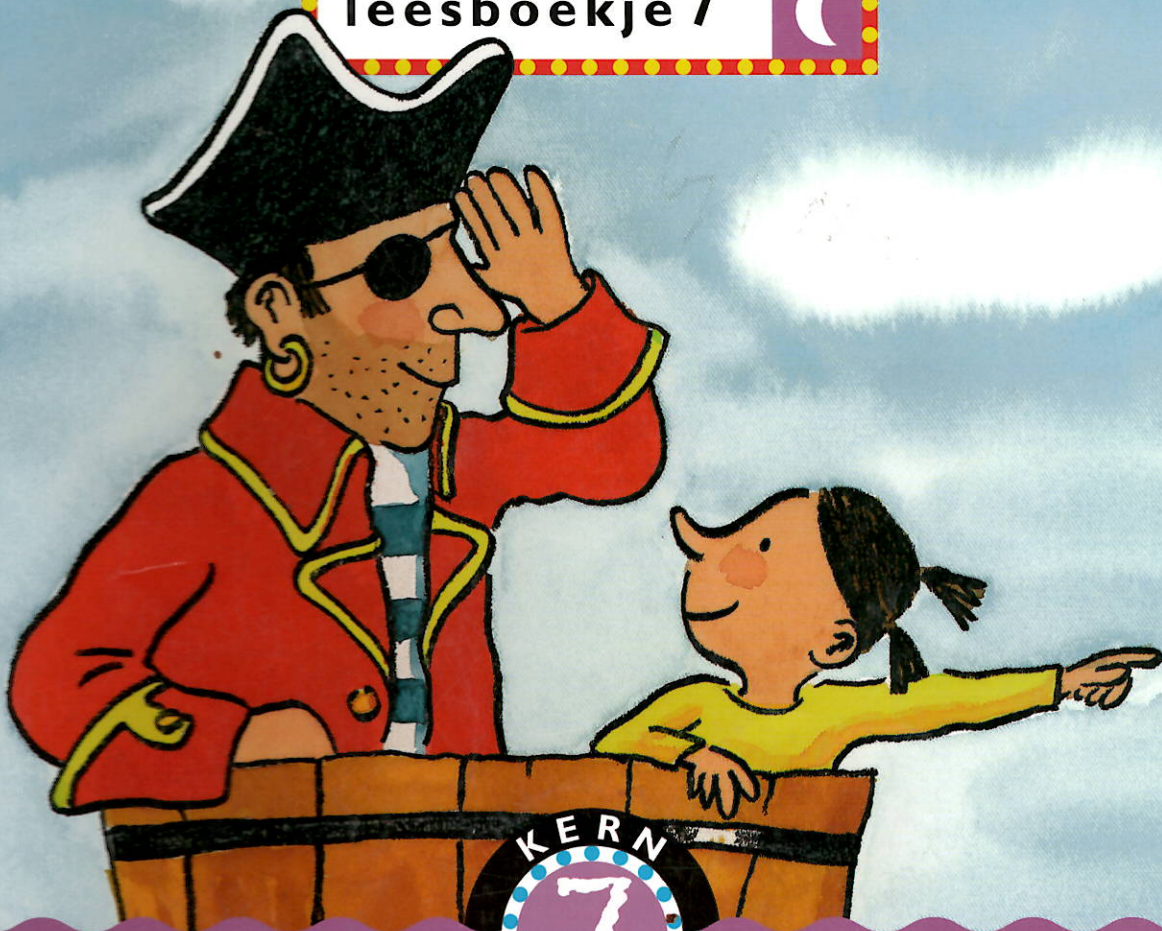


veilig leren
lezen
leesboekje 7 



de ma

wies weet de weg wel



een schip in de beek

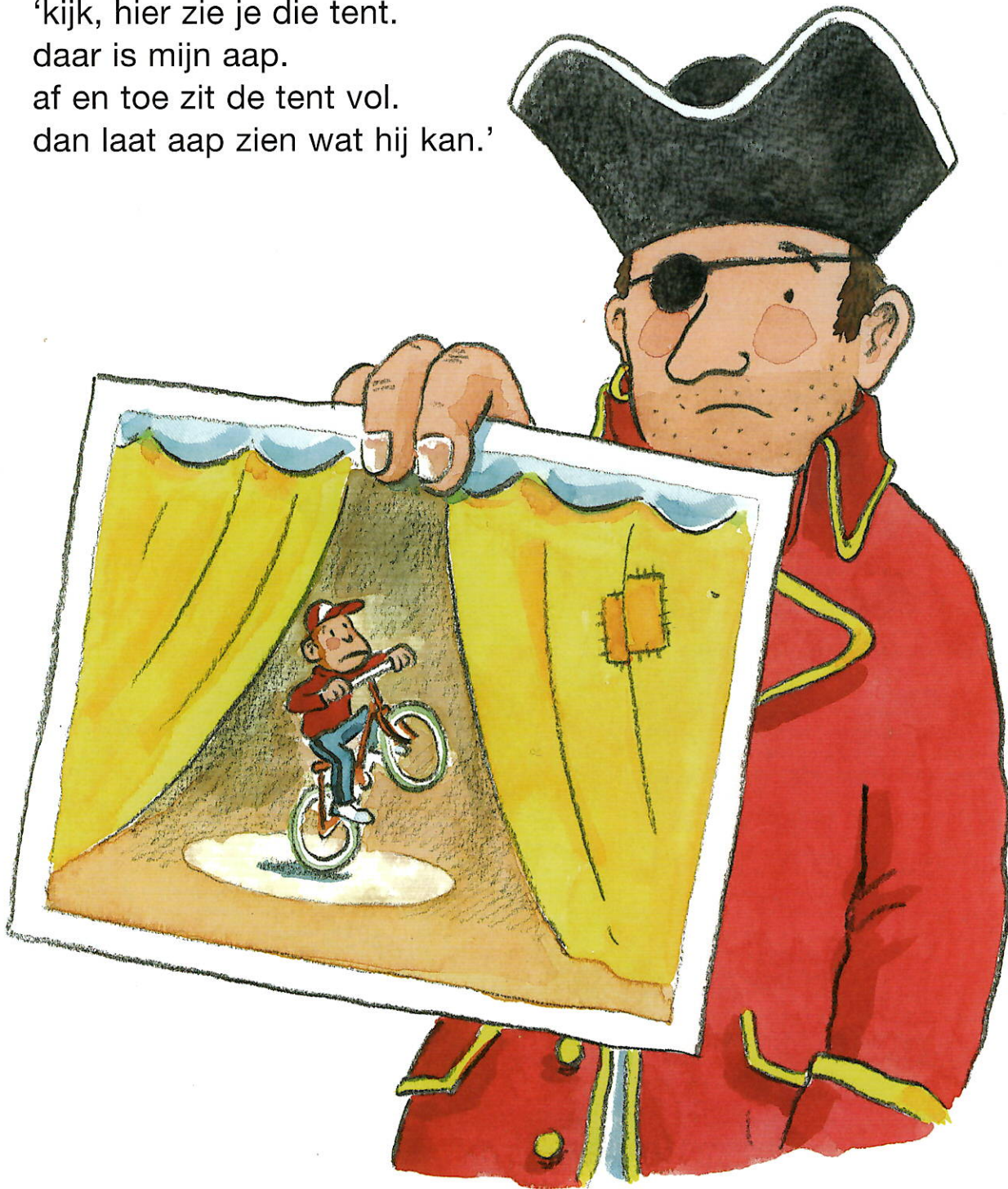
'hee, jij daar!'
wies kijkt om.
wie roept daar?
het is een man op een schip.
en dat schip vaart in de beek.
dat is raar:
een schip in de beek!

de man roept weer.
'jij daar!
hoe heet jij?
ik ben tijs.
ik kom van ver.
ik ken hier de weg niet.
weet jij de weg?'

'ik ben wies,' roept wies.
'ik weet hier de weg wel.
zeg waar je heen moet.
dan kijk ik op mijn kaart.'



'ik zoek een tent,' zegt tijs.
'kijk, hier zie je die tent.
daar is mijn aap.
af en toe zit de tent vol.
dan laat aap zien wat hij kan.'



tijs gaat weer door.
'aap hoort niet in een hok,' zegt hij.
'aap hoort bij mij.
bij mij in mijn hut.
op een dag was ik op zee.
toen kwam joop.
joop is een boef.
joop is een dief.
hij wou mijn schat.
maar die zag hij niet.
joop keek bij mijn hut.
maar mijn schat is hier bij mij.
op mijn schip.'



wies wijst de weg

'is dat waar?' vraagt wies.
'en toen?'

'toen was joop boos,' zegt tijs.
'hij nam aap mee op zijn boot.
op zijn boot naar hier.
en hij liep naar de baas van de tent.
de baas wou aap wel.
hij gaf joop er veel voor.'

wies roept naar tijs.
'aap moet daar weg.
aap hoort bij jou.
geef maar een touw.
dan kom ik aan dek.
ik wijs de weg wel.'
tjts laat een touw neer.
hij hijst wies de boot in.



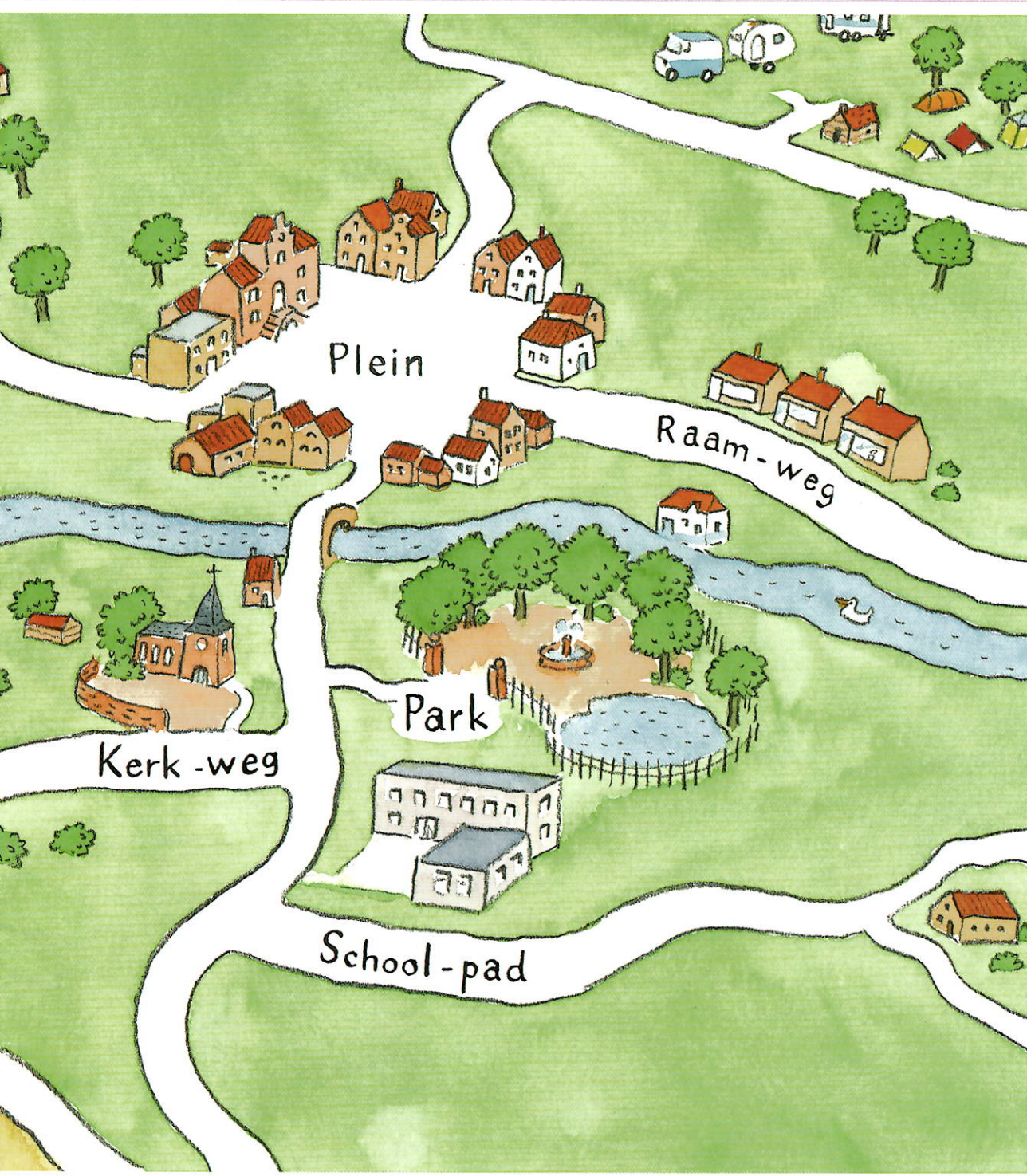
wies kijkt naar tijs.
wat ziet hij er gek uit.
er zit een lap voor één oog.
en zijn pet is scheef.
één been is van hout.
in zijn jas zit een scheur.
en schoon is die jas ook niet.
in zijn schoen zit een gat.

‘kom op, wies,’ zegt tijs.
‘wijs me de weg.
en kijk niet naar mijn jas.
hij is niet schoon.
en er zit een scheur in.
maar wijs me de weg.
aap moet uit dat hok.’

‘dat doe ik,’ zegt wies.
‘maar waar is die schat dan?’
‘die is in het ruim,’ zegt tijs.
‘als je mij de weg wijst,
dan mag je hem zien.’







naar aap

de reis is leuk.
wies ziet heel veel.
ze ziet een man met een kar.
een duif en een mus op een dak.
een bus bij een bus-hok.
ze ziet een huis en een huis.
en nog een huis.

dan zijn ze bij de tent.
er is ook een kar.
en niet één hok, maar wel tien!
het duurt nog maar één uur.
dan is de tent weer leeg.
en gaat de baas naar zijn kar.
daar woont hij.
dat uur duurt en duurt.
is het nog niet om?
maar dan loopt de baas weg.
'kom op,' zegt tijs.
hij loopt naar de tent toe.
waar is het hok van aap?

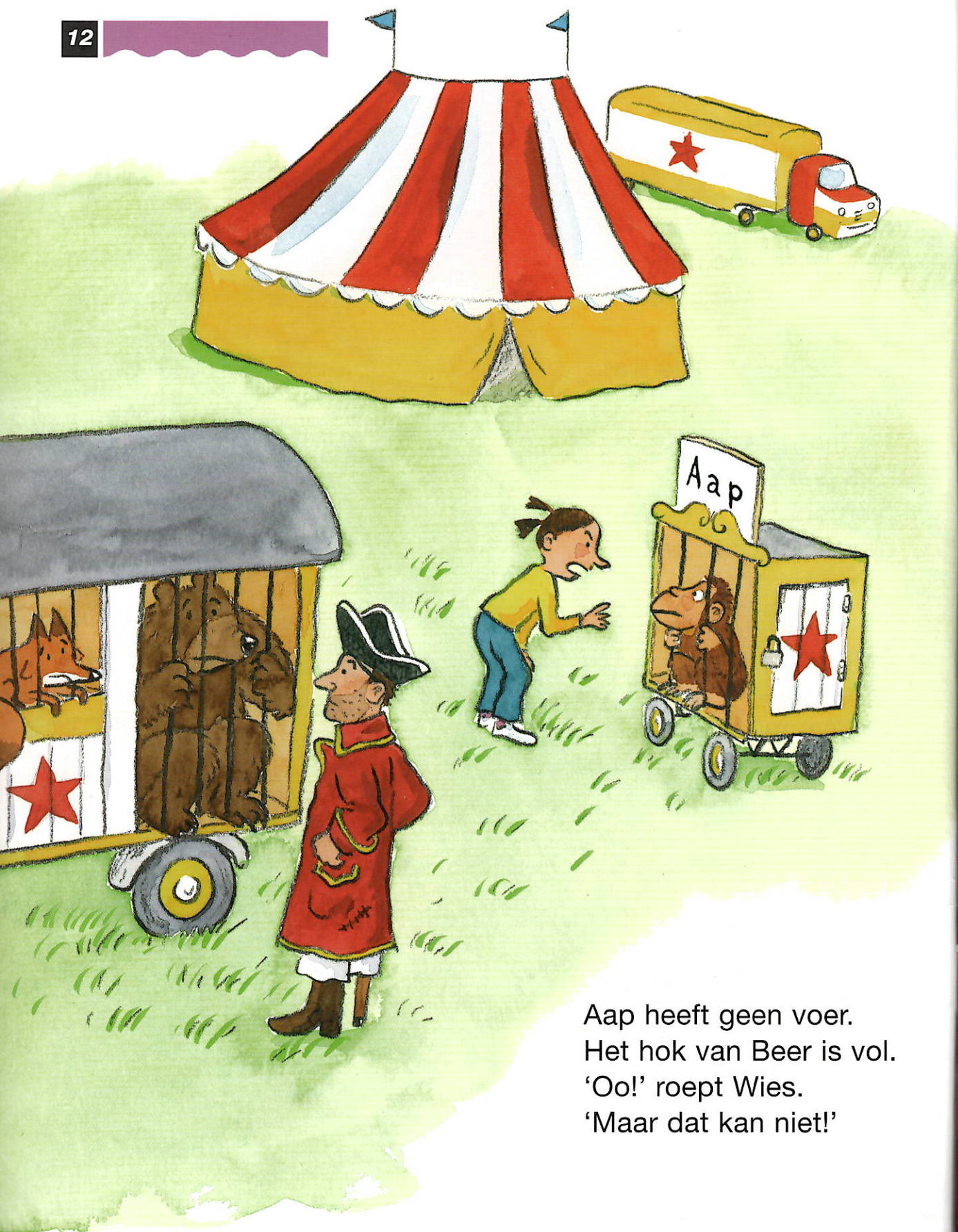


het is al laat.
 ze zien niet veel.
 'daar heen,' zegt wies.
 'daar lees ik: Aap.
 loop maar met mij mee
 ik weet de weg wel.'

en dan hoort wies wat.
 'tjjs! tjjs!
 tjjs hoort het ook.
 'dat is aap!
 hij roept mij.
 aap, aap, waar ben je?'

'hier, hier,' piept aap.
 'haal me er uit.
 wat ben ik boos op joop.
 hij nam mij mee.
 ik zit hier maar in een hok.
 het is hier niet fijn.
 mijn hok is niet schoon.
 de baas geeft mij geen voer.
 ik wil hier weg.
 ik wil met jou mee naar huis.'





Aap heeft geen voer.
Het hok van Beer is vol.
'Oo!' roept Wies.
'Maar dat kan niet!'

Aap is er uit

Tijs pakt zijn mes.
En hakt op het hok.
Dan schiet de deur los.
En Aap kan er uit.

Maar Beer kijkt toe.
Hij wil er ook uit.
Hij roept: 'Laat me er uit!'

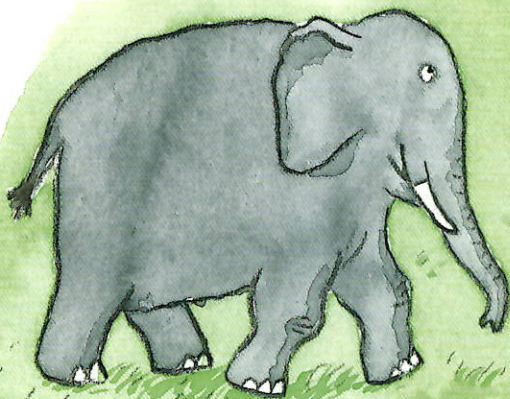
Dan gaat het mis.
In een hok zit Vos.
Vos piept.
Een dier gilt.
Een dier sist.
'Ssst,' zegt Tijs.
En 'Ssst,' zegt Wies.
'Pas op voor de baas!'



'Laat me er uit!' roept Beer.
'Ik wil er ook uit!' roept Vos.
'Ik ook! Ik ook!'

'Kom dan maar mee,' zegt Tijs.
'Ik laat je er uit.
Ik ben niet bang.
Loop met mij mee.
We gaan naar mijn schip.'

En daar gaat de rij.
Aap en Beer en nog veel meer.
Ze gaan in een rij naar het schip.
Wat zijn ze met veel!
Wat is die rij lang!
Past dat wel op het schip?



Wies neemt het roer

Het schip is heel vol.
Maar het gaat net.
'Neem jij het roer, Wies?' vraagt Tijs.
'Ik hijs het zeil.'
Het is heel laat.
De maan schijnt op de boot.
Maar Wies ziet niet veel.
Tijs zegt: 'Het is niet eng.
Wees maar niet bang.
Vaar maar naar de zee toe.'

En daar vaart het schip.
De zon komt al op.
Maar wat is dat nou?
Aap gilt: 'Ik wil voer!'
En Beer roept: 'Ik wil voer!'
Vos piept.
En Slang sist.



Op de weg loopt een man.
 Hij lijkt wel bang.
 Hij rent weg en hij gilt.
 En daar rent nog een man weg.
 Daar komt een bus.
 Maar die bus keert gauw om.

'Gek, hoor,' zegt Tijs.
 'Er is geen mens op de weg.
 Wat zou er zijn?
 Wat is er mis?
 Is er iets raars op mijn boot?'

'Ja,' zegt Wies.
 'Er is wat mis.
 Op jouw boot is geen voer.
 Dat kan niet.
 We gaan aan wal.
 Kom op met je schat.
 Laat eens zien.
 Oo, kijk eens, een ring!
 Daar koop ik wel voer van.'



Waar koop je voer?

Wies kijkt naar de schat.
Ze zegt: 'Je hebt een schat.
En je hebt een ring van goud.
Maar wáár koop je voer?
Hier is de Bos-laan.
En daar is de Zee-dijk.
Kijk maar.
Daar staat het.
Op mijn kaart.
Maar ik zie ook een pad.
Het School-pad.
En daar is het plein.
Daar koop je vast voer!
Kom met me mee.'





Het schip vaart naar de wal.
Tijs gaat er uit.
Hij legt het schip vast.
Met een touw aan een ring.
Wies gaat er ook uit.
En daar gaan Aap en Beer.
En de rest.
Wat is de rij lang.

'Gek, hoor,' zegt Tijs.
'De weg is leeg.
Zou er iets zijn?
Het is maar eng.'



Wies koopt voer

Daar gaan ze.
Op zoek naar voer.
Wies en Tijs.
En dan een rij ...
Met Aap en Beer.
En Vos en Slang.
Poe, wat is die rij lang!

Het is tijd.
Tijd voor voer.
Ze zijn bij een deur.
De deur is op slot.
Tijs belt aan.
Er komt een man.
De man kijkt heel bang.



Tijs zegt:

'Ik ben geen boef.'

Hij wijst naar zijn zak.

Zijn zak met goud.

En hij wijst naar zijn ring.

'Ik doe niks,' zegt Tijs.

'Wees maar niet bang.'

Tijs zegt: 'Ik wil wat voer.

Kool en brood.

En koek en kaas.

En peen en biet.

En ham en ei.

Ruil je dat voor die ring?'





Geef mij al het voer.
Een ring voor jou.
En voer voor mij.
Wij zijn met heel veel.
Ik koop veel voer.

Een zak goud!

De man kijkt nog bang.
 Maar dat komt niet door Tijs.
 Hij is bang van Slang.
 En bang van Beer en Vos.
 Maar een zak goud?
 Dat ziet hij niet vaak.
 'Die ring hoef ik niet,' zegt hij.
 'Maar het goud wil ik wel.'

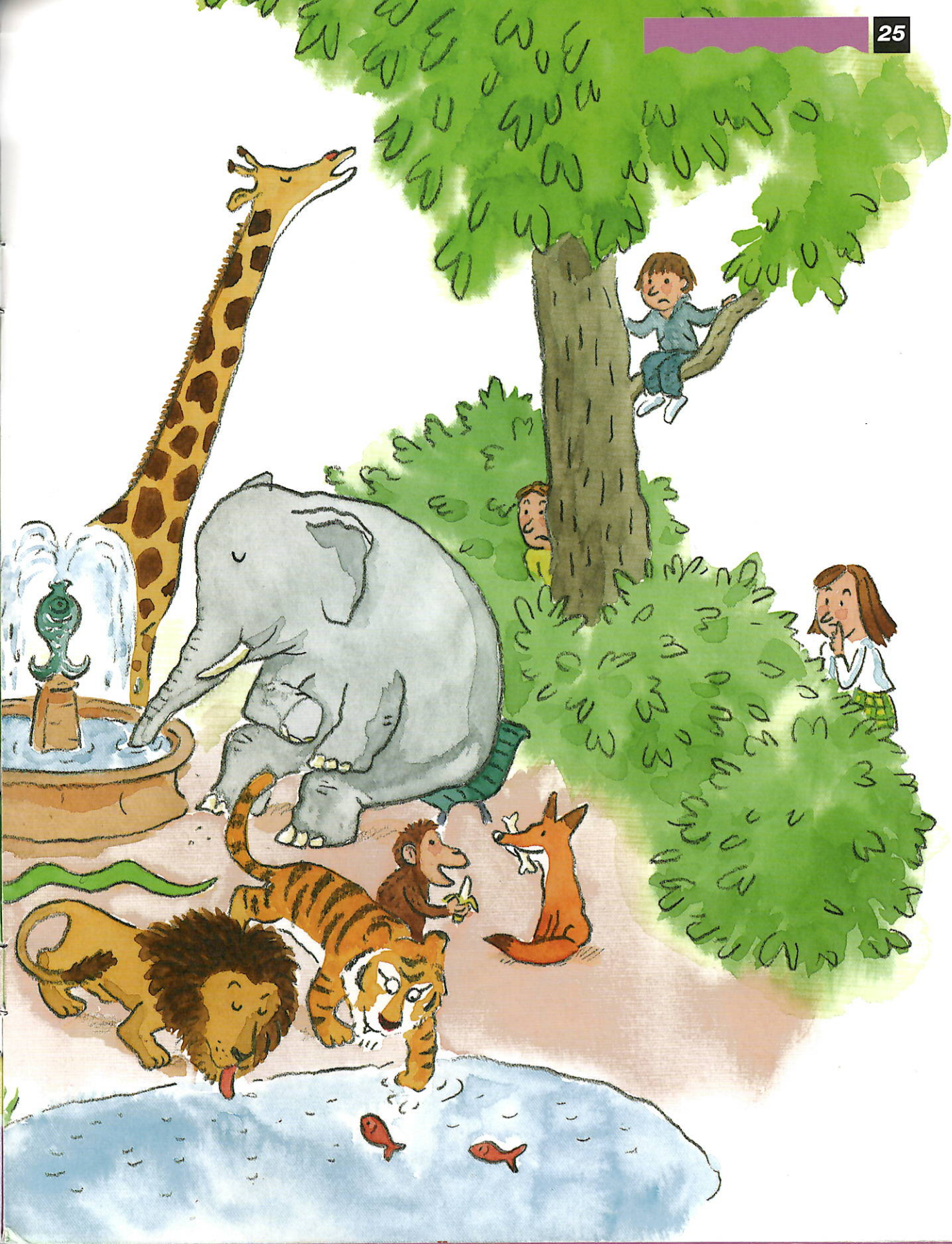
Tijs geeft de man zijn goud.
 En de man geeft al zijn voer.
 Zijn kool en zijn brood.
 En zijn koek en zijn kaas.
 En zijn peen en zijn biet.
 En zijn ham en zijn ei.
 Voor een zak goud.



'We gaan naar het park!'
Wies kijkt heel blij.
'Ik weet de weg.
Het park is om de hoek.'
Tijs zegt: 'Dat is goed.'
En daar gaan ze op weg.
Poe, wat is die rij lang!

Daar in het park is het pas fijn.
Met kool en brood.
En koek en kaas.
En peen en biet.
En ham en ei.
'Het is wel raar,' zegt Tijs.
'Ik zie geen mens.
Het park is leeg.'





Met Tijs mee

'Ik moet weer eens naar huis,' zegt Wies.

'Ik ben al te lang weg.

Mijn mam mist me vast.'

'Maar jij kent de weg!' roept Tijs.

'En ik niet.

Vaar mee naar de zee.

En wuif ons dan uit.'

Wies kijkt naar Tijs.

Tijs weet de weg niet.

Dat is wel waar.

'Goed dan, ik help je,' zegt Wies.

'Kom mee.

Dan gaan we naar je schip.'

Daar gaat de rij.

Tijs loopt aan kop.

En Wies sluit de stoet.



Op de weg is geen mens.
'Het ís gek,' zegt Tijs.
'En het blijft gek.
Het is heel stil op de weg.
Dat kan haast niet.'

Het duurt een tijd.
Maar dan zijn ze bij de boot.
Een voor een gaan ze aan boord.
'Hijs het zeil!' roept Tijs.
'Voor-uit maar!' gilt Wies.

De boot vaart de stad door.
Wies weet de weg.
Soms moet het zeil laag.
Dan is er een brug.
En soms ligt de boot stil.
Dan moet er een dier,
heel vlug,
een plas doen.
Oo, niet ín de boot.
Náást de boot!



Dag Tijs, dag Wies

'Zeil maar die kant op!'
Wies wijst met haar hand.
'Daar is de zee.
Hier stap ik van boord.
Ik moet weer naar school.
Ik neem snel de trein.'

Tijs kijkt heel sip.
'Je bent nog niet weg.
Maar ik mis je nu al!'

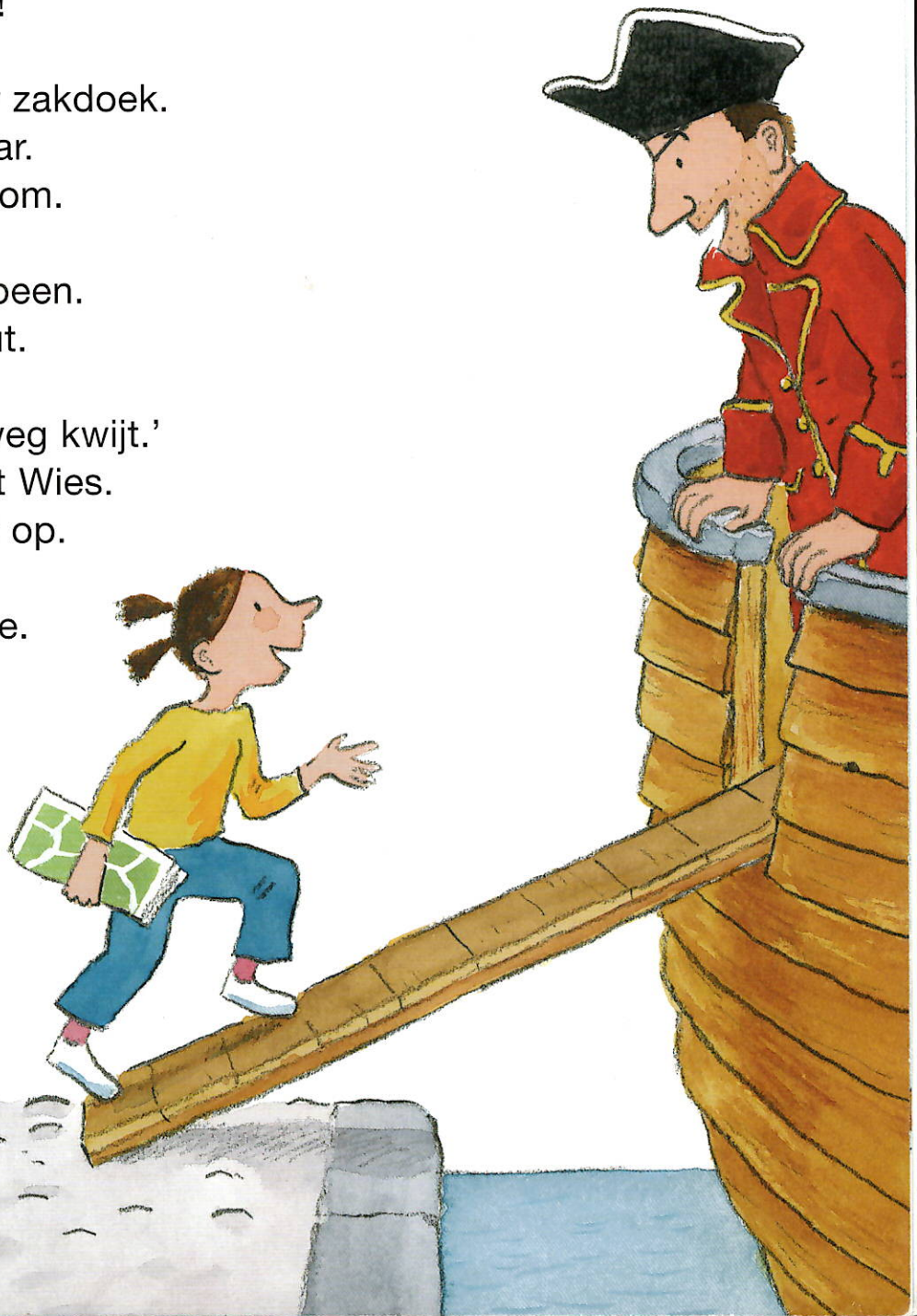
'Jij hebt je aap weer,' zegt Wies.
'Vaar maar weg.
Vaar maar naar je hut.
En stuur me een brief.
Een brief in een fles.'

Wies gaat van de boot af.
En Tijs vaart weg.



Maar wat is dat?
Tijs vaart fout.
'Nee, niet die kant op!
Wies roept en Wies gilt.
'Je gaat fout, Tijs!
Kijk uit!
Ze wuift met haar zakdoek.
Dan hoort Tijs haar.
En hij keert weer om.

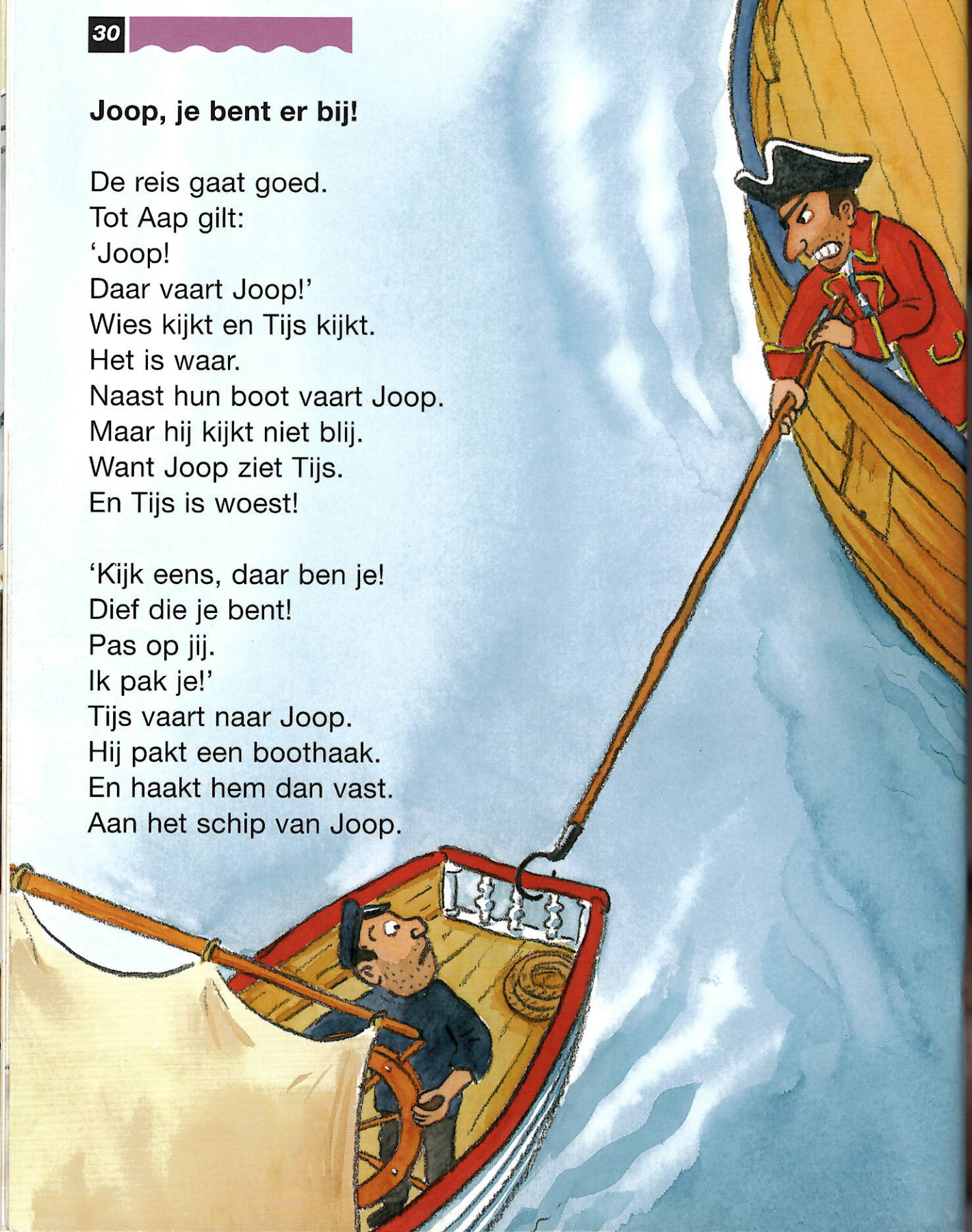
Tijs slaat op zijn been.
Dat been van hout.
'Wat ben ik blij!
Ik raak weer de weg kwijt.'
'Ik weet het,' zegt Wies.
'Je moet die kant op.
Daar is de zee.
Ik vaar met je mee.
Tot aan de zee.'



Joop, je bent er bij!

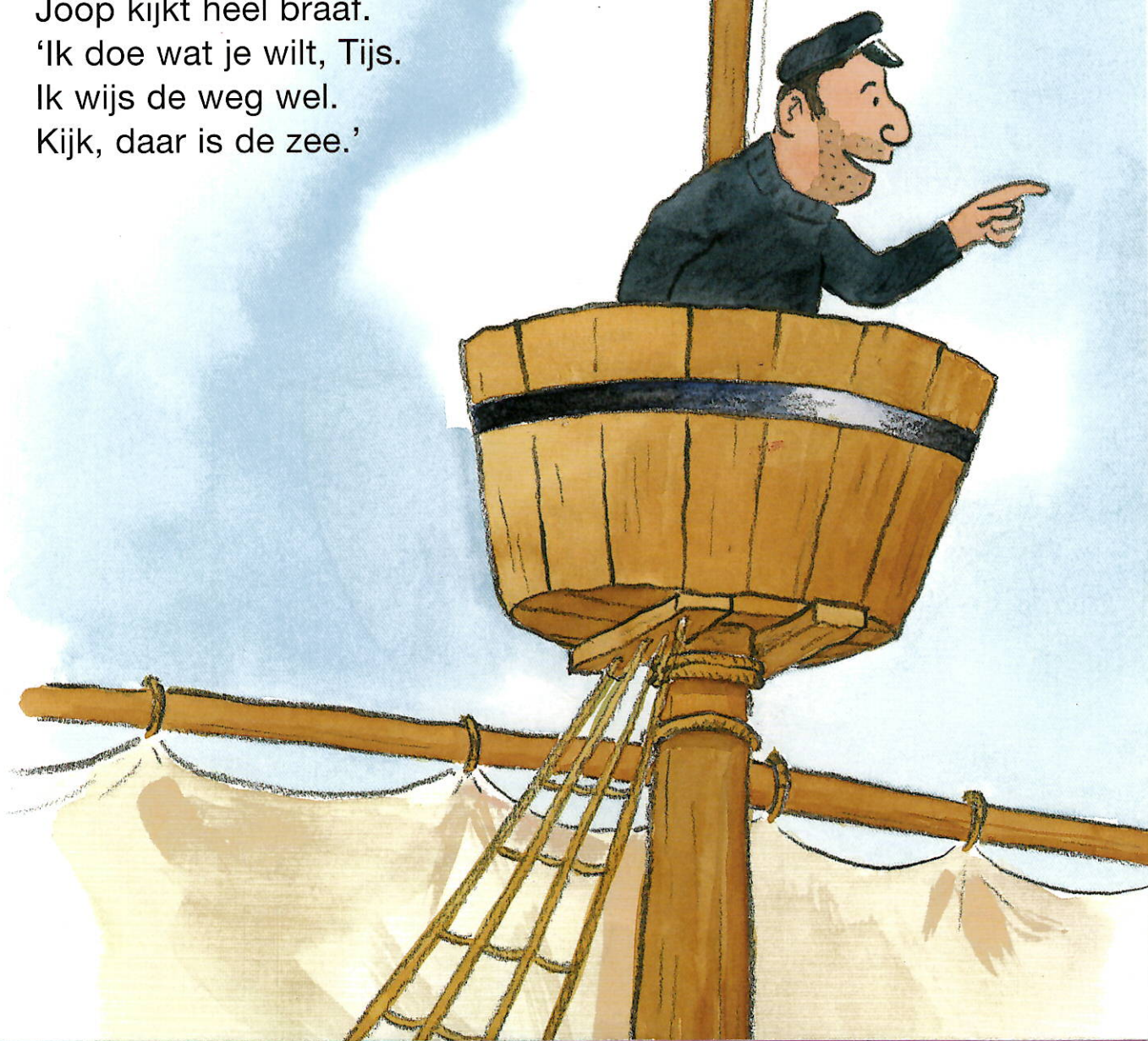
De reis gaat goed.
Tot Aap gilt:
'Joop!
Daar vaart Joop!
Wies kijkt en Tijs kijkt.
Het is waar.
Naast hun boot vaart Joop.
Maar hij kijkt niet blij.
Want Joop ziet Tijs.
En Tijs is woest!

'Kijk eens, daar ben je!
Dief die je bent!
Pas op jij.
Ik pak je!
Tijs vaart naar Joop.
Hij pakt een boothaak.
En haakt hem dan vast.
Aan het schip van Joop.



Joop moet de mast in.
Hoog in het nest.
'Daar blijf je een tijd,'
zegt Tijs heel stoer.
'Jij wijst me de weg.
Doe je het fout,
dan moet je de zee in.'

Joop kijkt heel braaf.
'Ik doe wat je wilt, Tijs.
Ik wijs de weg wel.
Kijk, daar is de zee.'



'De zee!' roept Tijs.
'Daar is de zee!
Kom Wies, we zijn er.
Jij mag van boord!'

Maar nu kijkt Wies sip.
Er komt een traan.
'Ik wil niet naar huis, Tijs!
Ik wil met je mee.
Mee op reis.
Met jouw boot de zee op.
En mee naar je hut.
Ik wil vrij zijn.
Net als jij!'

